

en Slags Uoverensstemmelse i Lovgivningen; hvorvidt dette vilde kunne være Tilfældet, skal jeg ikke indlade mig paa, men af hvad Grund den høitærede Ministers Frygt i saa Henseende nu er fjernet, have vi egentlig heller ikke hørt Noget om. Hvad det ærede Medlem fra Kjerteminde angaaer, da er dette jo, paa Grund af hans store Frihedslyst, en Sranke, som han naturligtvis ønsker fjernet; han ønsker jo alle Sranke fjernede, og saa ønsker han naturligtvis ogsaa denne samme Bei. Jeg troer, at det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, noget har misforstaaet Uendringsforslaget. Enten har det ærede Medlem for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) misforstaaet dette Forslag, eller ogsaa har han udtalt sig mindre tydeligt, i det Mindste for mig. Det ærede Medlem talte om, at Forslaget gik ud paa, at ville bidrage til, at Børnene skulde raade over Forældrenes Eiendom som Medeiere; det er ikke Tilfældet, det er der ikke Tale om. Han har endvidere udtalt, at Forældre burde have Ret til, naar for Exempel et Barn enten paa en eller anden Maade var bleven rigt, saa at lade det arve Mindre, eller naar et Barn var svageligt, da at lade det tilflyde Mere; men det have de ligesuldt Ret til, hvad enten vi vedtage Forslaget eller ikke. Der er mange Maader, hvorpaa Forældre kunne gøre Forskjel paa deres Børn, det vil sige, naar det skeer, imens de leve. Det, der her er Tale om, det er, hvor stor en Andpart af Forældrenes Eiendom skal det staae i deres Magt ved en Contract i levende Live: at stille Børnene ved efter deres egen dødelige Vortgang, og da holder jeg mig til den ligefremme, simple Sætning og siger: naar Forældre ere døde og borte, naar de ikke behøve Mere i dette Liv, saa er der ingen naturligere Eier til Forældrenes Efterladenskab end deres Børn. Det kan siges og det kan forsvares, og jeg skal gjerne indrømme, at der er mange Børn, som ikke ere det værd, men paa den anden Side kan det ligesaa vel siges, at der kan være Forældre, som ville misbruge den større Frihed, som det foreliggende Lovforslag hjemler dem i saa Henseende.

Tscherning: Jeg har naturligtvis kun talt om, hvad der skulde foregaae efter Forældres Død, og, naar man saa siger: Hvad der er tilbage, naar Forældrene ere døde, skal deles lige imellem Børnene, vel, saa vil jeg indrømme det; men Forældrene ere endnu tilstede, naar der er et Testamente, i Testamentet. Testamentet er ingen Act efter Døden, det er en Livsact, og da Forældrene saaledes leve i Testamentet, ere Testamentets Ord en Udtalelse af deres Villie. Have Forældrene i deres Testamente gjort visse testamentariske Dispositioner med Hensyn til deres Midler, da er det kun Resten deraf, som Livsarvingerne med Rette kunne dele. Det er allerede et meget stort Indgreb, naar man siger, at Forældre kun maae raade paa den og den Maade over deres Formue; thi Alt, hvad Forældre eie og besidde, er deres eget, og naar man vil gaae videre, saa anerkjender man en Art Medieidomsret hos Børnene. Naar Forældre i levende Live, som det ærede Medlem siger, have Lov til at give det eller det fortrinnsvis til eet Barn, saa have de samme Ret til at fortsætte denne Gaveret efter Døden i testamentarisk Form. Det er kun det, som her forlanges, og det forlanges indenfor en meget indskrænket Grænse. Der siges, at Forældrene have over den og den Deel af deres Formue Ret til i deres levende Live at fastsætte, hvad der skal skee dermed efter deres Død. Det er dog et haardt Vilkaar at ville have, at nogen Anden skal bestemme derover end jeg, som er Eier, og det er det, det ærede Medlem forlanger. Naar det ærede Medlem bliver staaende ved at sige: Det, hvorover der ikke er disponeret af Forældrene i levende Live, skal deles lige mellem Børnene, saa ere vi enige, men, hvad der er raadet over ved testamentariske Bestemmelser, derover er der raadet i levende Live; Testamente gjøres ikke af døde Folk. Desom det ærede Medlem siger: Det Testament, som en død Mand gjør, skal ingen Gyldighed have, saa siger jeg: vel, saa er jeg enig med ham, men at han vil frakjende en levende Mand Ret til at have en Villie, som kan gaae længere end hans Liv, det er det, jeg siger, der er ubilligt.